

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
HENRIK SAUGMANDSGAARD ØE IŠVADA,
pateikta 2020 m. gruodžio 10 d.¹

Byla C-617/19

Granarolo SpA

prieš

Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare,

Ministero dello Sviluppo Economico,

Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto,

dalyvaujant

E.On Business Solutions Srl, anksčiau E.On Connecting Energies Italia Srl

(Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Lacijaus regiono administracinis teismas, Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Aplinka – Direktyva 2003/87/EB – Šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema – 3 straipsnio e punktas – Sąvoka „įrenginys“ – Sąvoka „techniniu požiūriu <...> susijusi [veikla]“ – 3 straipsnio f punktas – Sąvoka „operatorius“ – Kogeneracinio įrenginio perleidimas – Perleidžiančiosios ir perimančiosios įmonių sudaryta energijos tiekimo sutartis – Prašymo atnaujinti perleidžiančiosios įmonės šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimą atmetimas“

I. Įvadas

1. *Granarolo SpA* yra bendrovė, veikianti šviežio pieno pramonės ir pieno produktų gamybos bei platinimo srityje. Jai išduotas vienas šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimas Vernetės Pasturago (Italija) zonai, kurioje yra jos gamybos įmonė ir elektros ir šilumos energijos kogeneracinis įrenginys². Vis dėlto faktiškai *Granarolo* jau nėra kogeneracinio įrenginio, perleisto energijos gamybos srityje besispecializuojančiai bendrovei *E.On Business Solutions* (anksčiau – *E.On Connecting Energies Italia Srl*; toliau – EBS), savininkė. Todėl *Granarolo* siekia, kad būtų atnaujintas šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimas ir jai nebebūtų priskiriamos kogeneracinio įrenginio emisijos. Iki šiol kompetentinga institucija netenkino šio prašymo³.

1 Originalo kalba: prancūzų.

2 Kogeneracijos mechanizmas reiškia, kad tame pačiame įrenginyje ir iš to paties energijos šaltinio (t. y. kuro deginimas) vienu metu gaminama mechaninė energija paverčiama elektros energija ir šilumos energija.

3 *Granarolo* prašymas atnaujinti leidimą, kaip ir pradinis prašymas išduoti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimą, buvo pateiktas *Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto* (Nacionalinis komitetas, skirtas Direktyvai 2003/87/EB įgyvendinti ir paramai vykdančią projekto veiklą pagal Kioto protokolą teikti, Italija; toliau – ATLPS komitetas). Santrumpa ATLPS – tai „apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema“. Šioje išvadoje vartosis šią santrampą ir žodžius „apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema“.

2. Šiomis aplinkybėmis *Granarolo* pateikė skundą *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacijaus regiono administracinis teismas, Italija)⁴. Tas teismas Teisingumo Teismui pateikė prašymą priimti prejudicinį sprendimą dėl Direktyvos 2003/87/EB⁵ 3 straipsnio e punkto, kuriame pateiktas sąvokos „įrenginys“ apibrėžimas, išaiškinimo.

3. Iš esmės Teisingumo Teismo klausama, ar, jeigu toje pačioje pramoninėje zonoje esantiems techniniams įrenginiams išduotas vienas šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimas ir šiame leidime jie laikomi vienu „įrenginiu“, o leidimą turinti įmonė vieną iš jų perleidžia fiziniam ar juridiniam asmeniui, šis įrenginys nebėra tokio vieno įrenginio dalis.

4. Išvadoje Teisingumo Teismui siūlysiu į šį klausimą atsakyti teigiamai ir pažymėti, kad, kaip manau, egzistuoja dvi išimtys: *pirma*, nepaisant savininko pasikeitimo, perleistame įrenginyje vykdoma veikla yra „techniniu požiūriu <...> susijusi“ su perleidžiančiosios įmonės veikla ir „susijusi“⁶ su jos įrenginiu ir, *antra*, perleidžiančioji įmonė išlieka „operatorė“⁷, gebanti kontroliuoti šio įrenginio emisijas. Nemanau, kad pagrindinė byla susijusi su kuria iš šių dviejų išimčių.

II. Teisinis pagrindas

A. Sąjungos teisė

5. Direktyvos 2003/87 3 straipsnyje „Sąvokų apibrėžimai“ nustatyta:

„Šioje direktyvoje taikomi šie sąvokų apibrėžimai:

<...>

e) „įrenginys“ – tai stacionarusis techninis įrenginys, kuriame vykdoma viena arba daugiau iš I priede išvardytų veiklų ir bet kokios su ja susijusios kitos veiklos, kurios techniniu požiūriu yra susijusios su toje vietoje vykdoma veikla ir kurios galėtų turėti įtakos emisijoms ir teršimui;

f) „operatorius“ – tai bet koks asmuo, kuris valdo ar kontroliuoja įrenginį arba, jeigu tai numatyta nacionalinės teisės aktuose, kuriam dėl techninės įrenginio veiklos buvo suteikti sprendžiamieji ekonominiai įgaliojimai;

<...>“

6. Direktyvos 2003/87 4 straipsnyje „Šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimai“ nustatyta:

„Valstybės narės užtikrina, kad nuo 2005 m. sausio 1 d. jok[s] įrenginys nevykdytų I priede išvardytos veiklos, kurią vykdant išmetamos su ja susijusios šiltnamio efektą sukeliančios dujos, jeigu įrenginio operatorius neturi kompetentingos institucijos pagal 5 ir 6 straipsnį išduoto leidimo arba jeigu įrenginiui pagal 27 straipsnį netaikomi Bendrijos sistemos reikalavimai. <...>“

4 Šis skundas pateiktas dėl *Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare* (Aplinkos, teritorijų ir jūros apsaugos ministerija, Italija), *Ministero dello Sviluppo economico* (Ekonominės plėtros ministerija, Italija) ir ATLPs komiteto sprendimų.

5 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB, nustatanti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, 2003, p. 32; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 631), iš dalies pakeista 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/29/EB (OL L 140, 2009, p. 63; toliau – Direktyva 2003/87).

6 Terminai „techniniu požiūriu <...> susijusi“ ir „susijusi“ vartojami Direktyvos 2003/87 3 straipsnio e punkte pateiktoje sąvokoje „įrenginys“.

7 Dėl šios sąvokos apibrėžimo daroma nuoroda į šios išvados 5 punktą.

7. Direktyvos 2003/87 6 straipsnyje „Šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimo sąlygos ir jo turinys“ nustatyta:

„1. Kompetentinga institucija išduoda šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimą, kuriuo suteikiamas įgaliojimas iš viso įrenginio arba jo dalies išmesti šiltnamio efektą sukeliančias dujas, jeigu ji yra įsitikinusi, kad operatorius sugebės stebėti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas ir pranešti apie jas.

Leidimą išmesti šiltnamio efektą sukeliančias dujas galima taikyti vienam arba keliems toje pačioje vietoje to paties operatoriaus eksploatuojamiems įrenginiams.

<...>“

8. Direktyvos 2003/87 7 straipsnyje „Su įrenginiais susiję pakeitimai“ nustatyta:

„Operatorius kompetentingą instituciją informuoja apie visus numatomus įrenginio pobūdžio ar veikimo pakeitimus arba jo pajėgumų išplėtimą, arba žymų jų sumažinimą, dėl ko gali tekti atnaujinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimą. Reikiamais atvejais kompetentinga institucija atnaujina leidimą. Jeigu keičiasi įrenginio operatoriaus tapatybė, kompetentinga institucija atnaujina leidimą, kuriame įrašo naujo operatoriaus pavadinimą ir adresą.“

9. Direktyvos 2003/87 I priede „Veiklos, kuriai taikoma ši direktyva, kategorijos“ pateikta lentelė, kurioje išvardytos šios veiklos rūšys. Be kita ko, nurodytas „[k]uro deginimas įrenginiuose, kurių visas nominalus šiluminis našumas didesnis nei 20 MW (išskyrus įrenginiuose, skirtuose pavojingų arba komunalinių atliekų deginimui)“. Šio priedo 3 punkte nustatyta: „[j]ei norima apskaiciuoti įrenginio bendrą nominalų šiluminį našumą siekiant nustatyti, ar jį galima įtraukti į [ATLPS], sudedamas visų jo techninių mazgų, kuriuose deginamas kuras, nominalus šiluminis našumas“.

B. Italijos teisė

10. Įstatyminio dekreto Nr. 30/2013⁸ 3 straipsnio 1 dalies t punkte sąvoka „operatorius“ apibrėžta taip: „asmuo, kuris turi ar valdo įrenginį arba kuriam dėl techninės įrenginio veiklos buvo suteikti sprendžiamieji ekonominiai įgaliojimai“⁹.

11. Įstatyminio dekreto Nr. 30/2013 3 straipsnio 1 dalies v punkte sąvoka „įrenginys“ apibrėžta taip: „stacionarusis techninis įrenginys, kuriame vykdoma viena arba daugiau iš I priede išvardytų veiklų ir bet kokios su ja tiesiogiai susijusios kitos veiklos, kurios techniniu požiūriu yra susijusios su toje vietoje vykdoma veikla ir kurios galėtų turėti įtakos emisijoms ir teršimui“.

12. Įstatyminio dekreto Nr. 30/2013 13 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad joks įrenginys negali vykdyti šio dekreto I priede nurodytos veiklos, kai išmetamos šiltnamio efektą sukeliančios dujos, negavęs ATLPS komiteto išduoto leidimo.

13. Įstatyminio dekreto Nr. 30/2013 16 straipsnyje nustatyta, kad operatorius ATLPS komitetui praneša apie visus su operatoriaus tapatybe, taip pat įrenginio pobūdžiu ir veikla susijusius pokyčius ar apie bet kokią reikšmingą jo pajėgumų didinimą ar mažinimą.

⁸ 2013 m. kovo 13 d. *decreto legislativo*° n. 30 – *Attuazione della direttiva 2009/29/CE che modifica la direttiva 2003/87/CE al fine di perfezionare ed estendere il sistema comunitario per lo scambio di quote di emissione di gas a effetto serra* (Įstatyminis dekretas Nr. 30 dėl Direktyvos 2009/29/EB, iš dalies keičiančios Direktyvą 2003/87/EB, siekiant patobulinti ir išplėsti Bendrijos šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą, įgyvendinimo; GURI, Nr. 79, 2013 m. balandžio 4 d.; toliau – Įstatyminis dekretas Nr. 30/2013).

⁹ Laisvas vertimas.

III. Pagrindinė byla, prejudiciniai klausimai ir procesas Teisingumo Teisme

14. *Granarolo* yra bendrovė, veikianti šviežio pieno pramonės ir pieno produktų gamybos bei platinimo srityje. Vernatės Pasturage ji turi gamybos įmonę, joje sumontuota šiluminė elektrinė, kurią sudaro trys katilai, gaminantys perdirbimo procesui reikiamą šilumos energiją.

15. Ši bendrovė turėjo gamybos įmonei išduotą šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimą, skirtą „kuro deginimui įrenginiuose, kurių visas nominalus šiluminis našumas didesnis nei 20 MW“, t. y. Įstatyminio dekreto Nr. 30/2013, kuriuo į Italijos teisę perkelta Direktyva 2003/87, I priede nurodytai veiklai. Šiai jos įmonei taikoma „mažųjų teršėjų“ sistema¹⁰.

16. 2013 m. *Granarolo* savo įmonės zonoje sumontavo šilumą ir elektros energiją generuojantį įrenginį maisto gamybos reikmėms. ATLPS komitetas atnaujino šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimą, kad būtų atsižvelgta į šio įrenginio emisijas.

17. 2017 m. *Granarolo* šį kogeneracinį įrenginį perleido EBS ir su ja sudarė energijos tiekimo sutartį, pagal kurią ji galėjo toliau naudoti šio įrenginio gaminamą šiluminę ir elektros energiją savo gamybos įmonės energijos poreikiams tenkinti.

18. Perleidusi įrenginį *Granarolo* ATLPS komitetui pateikė prašymą atnaujinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimą, kad apskaičiuojant jos šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas nebūtų įtraukiamos kogeneracinio įrenginio emisijos, manydama, jog ji šio įrenginio nebevaldo ir nebekontroliuoja.

19. Kadangi ATLPS atmetė *Granarolo* prašymą, ši kreipėsi į prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusį teismą dėl šio sprendimo atmesti prašymą panaikinimo.

20. Tas teismas pažymi, jog grįsdama skundą *Granarolo* tvirtina, kad sprendime atmesti prašymą ATLPS komitetas pažeidė Direktyvoje 2003/87 keliamus reikalavimus. Konkrečiai, anot *Granarolo*, iš šios direktyvos 3 straipsnio f punkto ir 6 straipsnio matyti, kad šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimas turi būti išduodamas įrenginio operatoriui. Tačiau šiuo atveju *Granarolo* ir EBS energijos tiekimo sutartis neturi būti aiškinama taip, kad pagal ją *Granarolo* išlaiko tokius kogeneracinio įrenginio emisijų valdymo ir kontrolės įgaliojimus, kad ji toliau valdytų šį įrenginį.

21. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme ATLPS komitetas pabrėžia, kad veiklos dalies perleidimas EBS nepaveikė *Granarolo* įrenginio, kurį sudaro gamybos įmonė ir kogeneracinis įrenginys, konfigūracijos. Tas įrenginys turėtų būti laikomas „techniniu požiūriu <...> susijusiu“ su gamybos įmone ir galinčiu daryti poveikį *Granarolo* priskiriamoms emisijoms. Išdavus šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimą, nebeturi reikšmės aplinkybė, kad šio leidimo turėtojas nėra įrenginio operatorius. Bet kuriuo atveju šiuo klausimu iš energijos tiekimo sutarties sąlygų matyti, jog *Granarolo* išlaiko lemiamus įgaliojimus valdyti kogeneracinį įrenginį.

¹⁰ „Mažųjų teršėjų“ sistema aprašyta Įstatyminio dekreto Nr. 30/2013 38 straipsnyje (juo perkeltas Direktyvos 2003/87 27 straipsnis). To straipsnio 1 dalies b punkte nustatyta, kad suinteresuotajam asmeniui pateikus prašymą ATLPS komitetas gali neįtraukti į apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą „kuro deginimo“ įrenginių, nors jų nominalus šiluminis našumas viršija 20 MW (taigi jie nurodyti šio dekreto I priede), bet jis yra mažesnis kaip 35 MW. Šiuo atveju gali kilti klausimas, kodėl *Granarolo* suinteresuota išsiaiškinti, ar kogeneracinio įrenginio emisijos turi būti priskirtos jai, ar, priešingai, EBS. Atsižvelgiant į šalių pateiktus duomenis, atrodo, net pridėjus kogeneracinio įrenginio pajėgumus prie gamybos įmonės pajėgumų, jų vertė nesudarytų 35 MW. Vis dėlto šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad per teismo posėdį *Granarolo* pažymėjo, jog nenorėjo, kad jai būtų priskirtos kogeneracinio įrenginio emisijos, nes šio įrenginio pajėgumai gali būti padidinti EBS sprendimu (pavyzdžiui, siekiant tiekti energiją tretiesiems asmenims), o dėl šios priežasties gali būti pasiekta ar net viršyta 35 MW riba ir ji negalėtų apsisaugoti nuo tokios rizikos.

22. Atsižvelgdamas į šį kontekstą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas kelia klausimą dėl sąvokų „įrenginys“ ir „techniniu požiūriu <...> susijusi [veikla]“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2003/87 3 straipsnio e punktą. Taip pat tas teismas teiraujasi, ar, kaip siūlo ATLPS komitetas, bet koks aiškinimas, pagal kurį pripažįstama, kad įvyko pradinio įrenginio suskaidymas į du įrenginius, lemtų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos taisyklių nepaisymą. Iš tikrųjų tokiu atveju mažesnio nei 20 MW pajėgumo kogeneracinis įrenginys nebūtų priskiriamas prie šios direktyvos I priede nurodytų veiklos rūšių, todėl nepatektų į šios direktyvos materialinę taikymo sritį.

23. Remdamasis šiais argumentais *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacijaus regiono administracinis teismas) 2019 m. kovo 13 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2019 m. rugpjūčio 14 d., nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir Teisingumo Teismui pateikti šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar [Direktyvos 2003/87] 3 straipsnio e punkte vartojamą sąvoką „įrenginys“ reikia aiškinti taip, kad ji apima ir tokį atvejį, koks nagrinėjamas, kai pareiškėjos pramonės objekte pastatytas kogeneratorius, skirtas energijos tiekimui jos gamybos įmonei užtikrinti, perleidžiant įmonės veiklos dalį buvo perleistas kitai bendrovei, kuri specializuojasi energetikos srityje, pagal sutartį, kurioje buvo numatyta, pirma, įrenginio, kuris tuo pat metu gamina šilumą ir elektros energiją, sertifikatų, dokumentų, atitikties deklaracijų, licencijų, koncesijų ir leidimų, kurių reikia įrenginio eksploatacijai ir bendrovės veiklai vykdyti, perleidimas perimančiajai bendrovei, jai palankios sklypo užstatymo teisės įrenginio valdymui ir techninei priežiūrai tinkamoje pramonės objekto zonoje suteikimas, teisės naudoti įrenginį kaip kogeneratorių su išimtinę teisę į gretimas zonas suteikimas ir, antra, nuostata, kad perimančioji įmonė perleidžiančiajai bendrovei 12 metų teks to įrenginio pagamintą energiją už sutartyje nustatytas kainas?
2. Ar sąvoka „techniniu požiūriu <...> susijusi“, vartojama [Direktyvos 2003/87] 3 straipsnio e punkte, gali būti laikoma apimančia tokį kogeneratoriaus ir gamybos įmonės ryšį, kad pastaroji, priklausydama kitam subjektui ir naudodamasi kogeneratoriumi privilegijuotomis sąlygomis energijos tiekimu tikslais (energijos paskirstymo tinklo naudojimas, konkreti tiekimu sutartis su įrenginį perimančia energetikos bendrove, kuri įsipareigoja gamybos įmonei tiekti mažiausią garantuotą elektros energijos kiekį arba kompensuoti sumą, lygią elektros energijos tiekimu kainos ir sutartyje numatytų kainų skirtumui, taikyti energijos tiekimu nuolaidas praėjus dešimčiai su puse metų po sutarties sudarymo, suteikti perleidžiančiajai įmonei teisę bet kuriuo metu atpirkti kogeneratorių, reikalavimas gauti perleidžiančiosios įmonės leidimą darbams kogeneraciniame įrenginyje vykdyti), gali toliau vykdyti savo veiklą net ir nutraukus energijos tiekimą, kogeneratoriaus gedimo atveju ar jam nustojus veikti?
3. Ar tuo atveju, kai [kogeneracinio] įrenginio gamintojas, kuris yra gamybos įmonės, esančios toje pačioje [gamybos] zonoje, savininkas, faktiškai perleidžia energijos gamybos įrenginį kitai energetikos srityje besispecializuojančiai bendrovei dėl efektyvumo priežasčių, galimybė pašalinti atitinkamą įrenginio išmetamą kiekį iš gamybos įmonės savininko [emisijų] leidimo perleidus šį įrenginį ir dėl to galimas tokių emisijų neįtraukimas į ATLPS <...>, kurį lemia tai, kad atskirai vertinamas [kogeneracinis] įrenginys neviršijo „mažiems teršėjams“ nustatytos ribos, yra taršos šaltinių jungimo taisyklės, nustatytos Direktyvos [2003/87] I priede, pažeidimas arba, atvirkščiai, tai yra paprasta ir teisėta operatorių organizacinių sprendimų pasekmė, kuri nėra draudžiama pagal ATLPS <...>?“

24. Teisingumo Teisme rašytines pastabas pateikė *Granarolo*, EBS, Italijos ir Čekijos vyriausybės, taip pat Europos Komisija.

25. Šioms šalims ir suinteresuotiesiems asmenims, išskyrus Čekijos vyriausybę, buvo atstovaujama per 2020 m. rugpjūčio 17 d. vykusį teismo posėdį.

IV. Analizė

26. Kaip nurodyta šios išvados įvade, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, kuriai įmonei (perleidžiančiajai ar perimančiajai) turi būti priskiriamos kogeneracinio įrenginio išskiriamos šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos, jeigu šio įrenginio nuosavybę perleido vienintelį leidimą objektui, kuriame yra šis įrenginys, turinti įmonė. Ar reikia nuspręsti, kad, jeigu šis įrenginys ir perleidžiančiosios įmonės gamybos įmonė iš pradžių leidime buvo laikomi vienu „įrenginiu“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2003/87 3 straipsnio e punktą, taip turi būti laikoma ir perleidus tą įrenginį?

27. Būtent su šia problematika iš esmės susiję prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo *du pirmieji klausimai*, šioje išvadoje juos nagrinėsiu kartu.

28. Šio teismo pateiktu *trečiuoju klausimu* siekiama išsiaiškinti, ar, jeigu perleistas kogeneracinis įrenginys, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, nebebūtų laikomas perleidžiančiosios įmonės „įrenginio“ dalimi, tai, kad vien šio įrenginio šiltnamio efektą sukeliančios emisijos nesiekia minimalios 20 MW ribos, kad joms galėtų būti taikoma Direktyva 2003/87, gali lemti šios direktyvos I priedo 3 punkte nustatytos „jungimo taisyklės“¹¹ pažeidimą.

29. Konkrečiau kalbant, jeigu kogeneracinis įrenginys ir gamybos įmonė po *Granarolo* ir EBS sandorio turėtų būti laikomi vienu „įrenginiu“, reikėtų sudėti jų šiluminį našumą pagal „jungimo taisyklę“, ir jų emisijas apimtų ATLPS. Tačiau, jeigu kogeneracinis įrenginys ir gamybos įmonė nebeturėtų būti laikomi sudarančiais tą patį „įrenginį“, kogeneracinio įrenginio bendras šiluminis našumas nesiektų minimalios 20 MW ribos. Vadinas, to įrenginio šiltnamio efektą sukeliančios emisijos nebūtų įtrauktos į Direktyvos 2003/87 materialinę taikymo sritį ir joms nebūtų taikoma ATLPS.

A. Pirminės pastabos

30. Primintina, kad Direktyvos 2003/87 tikslas yra sukurti apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą, kuria siekiama sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją į atmosferą ir kurios galutinis tikslas yra aplinkos apsauga. Ši sistema grindžiama ekonomine logika, pagal kurią visi jos dalyviai skatinami išmesti mažiau šiltnamio efektą sukeliančių dujų, nei jie turi teisę pagal pirma suteiktus leidimus, kad galėtų juos perleisti kitiems dalyviams, kurių emisijos viršija jiems suteiktų leidimų skaičių¹².

31. Šį principą, pagal kurį apyvartiniai taršos leidimai parduodami aukcione ir kurių teisės aktų leidėjas laikė „paprasčiausia ir ekonomiškai veiksmingiausia sistema“¹³, atsižvelgiant į tikslą „skatinti taupiai ir ekonomiškai efektyviai mažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį“¹⁴, lemia dalyvių pajėgumas kontroliuoti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją.

32. Šiuo atveju, atsižvelgdamas į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo klausimuose nurodytas sutarties sąlygas, pirmiausia manau, kad tik EBS gali kontroliuoti pagrindinėje byloje aptariamo kogeneracinio įrenginio emisijas.

¹¹ Šios taisyklės turinys primintas šios išvados 9 punkte.

¹² Šiuo klausimu žr. 2019 m. birželio 20 d. Sprendimą *ExxonMobil Production Deutschland* (C-682/17, EU:C:2019:518, 62–63 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

¹³ Žr. 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/29/EB, iš dalies keičiančios [Direktyvą 2003/87], siekiant patobulinti ir išplėsti Bendrijos šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą, 15 konstatuojamąją dalį. Taip pat šiuo klausimu žr. mano išvadą byloje *ExxonMobil Production Deutschland* (C-682/17, EU:C:2019:167, 69 punktas).

¹⁴ Šis tikslas nurodytas Direktyvos 2003/87 1 straipsnyje. Taip pat žr. 2018 m. balandžio 12 d. Sprendimą *PPC Power* (C-302/17, EU:C:2018:245, 18 punktas) ir 2018 m. gegužės 17 d. Sprendimą *Evonik Degussa* (C-229/17, EU:C:2018:323, 41 punktas).

33. *Visų pirma*, kaip nurodyta šios išvados įvade, *Granarolo* jau nėra šio įrenginio savininkė. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad *Granarolo* ir EBS sutarė dėl sutartinių sąlygų, pagal kurias pastarajai bendrovei perduodami tas įrenginys ir jo eksploatavimui reikiami dokumentai, taip pat suteikiama užstatymo teisė ir servitutas, kad EBS galėtų eksploatuoti ir prižiūrėti šį įrenginį.

34. *Antra*, iš to teismo pateiktų klausimų formuluotės darau išvadą, kad, nors EBS įsipareigojo tiekti *Granarolo* minimalų šilumos ir elektros energijos kiekį dvylika metų, kad patenkintų gamybos įmonės poreikius, ši sutartinė pareiga *Granarolo* nesuteikia teisės kontroliuoti kogeneracinio įrenginio emisijų. Jeigu EBS netiektų reikiamos energijos, kaip nurodo tas teismas, kiltų vienintelė pasekmė – ji turėtų *Granarolo* sumokėti sumą, atitinkančią energijos pirkimo rinkoje kainos ir šių šalių sudarytoje energijos tiekimo sutartyje nustatytos kainos skirtumą.

35. *Trečia*, nors prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodė, jog *Granarolo* turi teisę atpirkti kogeneracinį įrenginį ir bet kada gali ja pasinaudoti, vien tai, kad egzistuoja tokia galimybė, nors niekada nebuvo imtasi konkrečių veiksmų, siekiant vėl įgyti to įrenginio nuosavybę, manau, neleidžia daryti išvados, kad ši bendrovė turi teisę padidinti ar sumažinti visą to įrenginio pagaminamos energijos kiekį.

36. *Ketvirta*, manau, tas pats pasakytina ir dėl sutartinės pareigos, taip pat nurodytos to teismo, kurią vykdydama EBS turėtų prašyti *Granarolo* leidimo, prieš atlikdama darbus su kogeneraciniu įrenginiu. Ši pareiga nekeičia išvados, kad tik EBS kontroliuoja šio įrenginio emisijų kiekį.

37. Remdamosi šiomis aplinkybėmis šalys ir suinteresuotieji asmenys iš esmės palaiko du skirtingus požiūrius.

38. Pirma, *Granarolo*, EBS ir Komisija mano, jog atsižvelgiant į tai, kad *Granarolo* nebegali kontroliuoti EBS perleisto kogeneracinio įrenginio emisijų, pagal Direktyvą 2003/87 būtina nebeatsižvelgti į šio įrenginio emisijas šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidime. Iš tikrųjų šioje direktyvoje nustatyta, kad šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimas suteikiamas įrenginio „operatoriui“, kaip tai suprantama pagal tos direktyvos 3 straipsnio f punktą. Taigi tik EBS galima laikyti vykdančia šią užduotį.

39. Antra, Italijos ir Čekijos vyriausybės mano, kad sąvoka „įrenginys“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2003/87 3 straipsnio e punktą, nesusijusi su sąvoka „operatorius“. Atsižvelgiant į aplinkybes pagrindinėje byloje kogeneracinis įrenginys su *Granarolo* gamybos įmone gali būti laikomi tebesudarančiais tik vieną „įrenginį“ ir jiems toliau taikomas šiai įmonei išduotas leidimas, nesvarbu, ar jos operatoriaus tapatybė skiriasi nuo šio leidimo turėtojo tapatybės¹⁵.

40. Dėl kogeneracinio įrenginio konfigūracijos per teismo posėdį *Granarolo* nurodė, kad jos turimame leidime, atspindinčiame situaciją iki perleidimo EBS, kogeneracinis įrenginys ir gamybos įmonė buvo laikomi dviem techniniais įrenginiais, kuriems taikoma Direktyvos 2003/87 I priedo 3 punkte nustatyta „jungimo taisyklė“, sudarančiais vieną įrenginį.

41. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausimuose pabrėžia, kad po šio perleidimo kogeneracinis įrenginys ir toliau yra fiziškai susijęs su *Granarolo* gamybos įmone dėl paskirstymo tinklo. Vis dėlto jis nurodė, kad *Granarolo* gali toliau vykdyti savo veiklą, net EBS nutraukus energijos tiekimą ar sutrikus kogeneracinio įrenginio veiklai.

¹⁵ Pažymėtina, jog Italijos vyriausybė mano, kad *Granarolo* tebėra kogeneracinio įrenginio „operatorė“. Tokio argumento pagrįstumą išnagrinėsiu šios išvados D skirsnyje.

42. Dėl toliau šioje išvadoje nurodytų priežasčių (B skirsnis) manau, jog šios aplinkybės nerodo, kad tokioje nagrinėjamoje byloje, kaip pagrindinė, kogeneracinio įrenginio ir gamybos įmonės veikla turėtų būti laikoma „techniniu požiūriu <...> susijusia“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2003/87 3 straipsnio e punktą, todėl siejama su vienu įrenginiu.

43. Pateikus šiuos patikslinimus reikės nustatyti, kam galima priskirti kogeneracinio įrenginio, kaip antai nagrinėjamo pagrindinėje byloje, šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas. Kitaip tariant, reikės nustatyti, ar tokio įrenginio emisijas ir toliau gali apimti toks šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimas, kokį turi *Granarolo*.

44. Pirmiausia šiuo klausimu nurodysiu, kad šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimas gali apimti tik įrenginius ar įrenginių dalis, kuriuos leidimą turinti įmonė „valdo“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2003/87 3 straipsnio f punktą (C skirsnis). Toliau paaiškinsiu, kad tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, *Granarolo* nevaldo kogeneracinio įrenginio, todėl jai negalima priskirti tų emisijų (D skirsnis).

45. Šiame etape pažymėtina, jog perleidžiančiosios ir perimančiosios įmonių sutartinės sąlygos neatrodo reikšmingos siekiant nustatyti, ar perleista veikla „techniniu požiūriu <...> susijusi“ su perleidžiančiosios įmonės veikla. Vis dėlto iš šios išvados D skirsnio matyti, kad šios sąlygos, mano nuomone, naudingos siekiant nustatyti techninio įrenginio, kuriame vykdoma tokia veikla, operatorių, t. y. siekiant nustatyti, kam turi būti priskirtos to įrenginio emisijos.

46. Galiausiai atsakysiu į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo trečiąjį klausimą dėl galimo „jungimo taisyklės“ pažeidimo (F skirsnis).

B. Dėl sąvokos „techniniu požiūriu <...> susijusi [veikla]“

47. Primintina, jog remiantis Direktyvos 2003/87 3 straipsnio e punktu „įrenginys“ – tai „*stacionarusis techninis įrenginys*, kuriame vykdoma viena arba daugiau iš I priede išvardytų veiklų ir bet kokios su ja susijusios kitos veiklos, kurios *techniniu požiūriu* yra susijusios su toje vietoje vykdoma veikla ir kurios galėtų turėti įtakos emisijoms ir teršimui“¹⁶. Be to, šios direktyvos I priedo 3 punkte nustatyta „jungimo taisyklė“ reiškia, kad „įrenginį“ taip pat gali sudaryti kelių techninių mazgų, esančių toje pačioje vietoje, visuma¹⁷.

48. Manau, jog atsižvelgiant į šias nuostatas būtina išskirti tris atvejus, kai vieną šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimą turinti įmonė perleidžia veiklos dalį.

1. Trys galimi atvejai

49. *Pirmuoju atveju* operatorius perleidžia įrenginių arba įrenginio dalių, kurioms išduotas šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimas, nuosavybę kitam fiziniam ar juridiniam asmeniui, kuris tampa jų „operatoriumi“. Šiuo atveju atsakymas pateiktas Direktyvos 2003/87 7 straipsnio trečiame sakinyje: kompetentinga institucija atnaujiną leidimą, jame įrašo naujo operatoriaus pavadinimą ir adresą.

¹⁶ Pasviruoju šriftu išskirta mano.

¹⁷ Išsamumo sumetimais pažymėtina, jog 2010 m. kovo 18 d. dokumente „Guidance on the interpretation of Annex I of the ES ETS Directive (excl. aviation activities)“ ([Direktyvos 2003/87] I priedo aiškinimo gairės (išskyrus aviacijos veiklą)), p. 16, Komisija nurodė, kad įrenginį gali sudaryti keli mazgai. Šis dokumentas prieinamas šiuo interneto adresu:
https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/docs/guidance_interpretation_en.pdf.

50. Iš šios nuostatos matyti, jog pagal ATLPS operatorius gali nevaržomas perleisti visus įrenginius ar jų dalį, dėl kurių jam išduotas šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimas, kitai įmonei. Perleidus emisijos priskiriamos būtent šiai kitai įmonei.

51. Kyla klausimas, kaip yra tada, kai perleidžiamas vienas iš įrenginį, dėl kurio jau išduotas šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimas, sudarančių techninių mazgų. Būtent tokia dalinio perleidimo situacija susiklosto abiem toliau nurodytais atvejais:

- *antruoju atveju* operatorius perleidžia dalį veiklos, vykdomos įrenginyje, sudarytame iš kelių techninių mazgų, dėl kurių jis turi vieną šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimą, kitam fiziniam ir juridiniam asmeniui ir toliau vykdo kitas su šiuo įrenginiu susijusias veiklos rūšis. Vis dėlto šios veiklos rūšys ir perleista veikla nėra „techniniu požiūriu <...> susijusios“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2003/87 3 straipsnio e punktą;
- *trečiuoju atveju* faktinės aplinkybės tapačios atrojo atvejo aplinkybėms, bet perleista veikla yra „techniniu požiūriu <...> susijusi“ su veiklos rūšimis, kurias toliau vykdo perleidžiančioji įmonė savo įrenginyje, ir yra tiesiogiai susijusi su šiuo įrenginiu.

52. Direktyvos 2003/87 3 straipsnio e punkte apibrėžta sąvoka „įrenginys“ reikalauja, kad *trečiuoju atveju* nurodytos veiklos rūšys, atsižvelgiant į tai, kad jos techniniu požiūriu yra susijusios, būtų laikomos vykdomomis tame pačiame įrenginyje.

53. Kitaip tariant, atsakymas į klausimą, ar perleidžiančiosios įmonės ir perimančiosios įmonės veiklos rūšys yra „techniniu požiūriu <...> susijusios“, padarys poveikį tam, kaip reikės vertinti įrenginių skaičių po perleidimo. Nelygu, ar tai bus *antrasis*, ar *trečiasis atvejis*, po perleidimo gali egzistuoti arba vienas įrenginys, arba du įrenginiai.

2. Sąvokos „techniniu požiūriu <...> susijusi [veikla]“ išaiškinimo priminimas

54. Direktyvoje 2003/87 sąvoka „techniniu požiūriu <...> susijusi [veikla]“ neapibrėžta.

55. Vis dėlto byloje, kurioje priimtas Sprendimas *Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ*, Teisingumo Teismas jau turėjo galimybę nuspręsti, kad iš esmės dviejų veiklos rūšių techninio ryšio buvimas prielaida darytina tuomet, kai viena iš veiklų yra *įtraukta į bendrą kitos veiklos techninį procesą*¹⁸.

56. Tame sprendime dėl anglies sandėliavimo įrenginio ir šiluminės elektrinės, sujungtų konvejerio juosta, skirta elektrinei tiekti anglį, Teisingumo Teismas nusprendė: pakanka to, kad sandėliuojamos anglys yra *būtinės* elektrinės veiklai, kad būtų galima nuspręsti, kad sandėliavimas *tiesiogiai susijęs* su elektrinės veikla¹⁹.

57. Reikia pripažinti, kad neatrodo, jog tame sprendime Teisingumo Teismas aiškiai atmetė galimybę veiklą, kuri nėra „būtina“ kitai veiklai, taip pat laikyti „techniniu požiūriu <...> susijusia“ su ta kita veikla. Vis dėlto Teisingumo Teismo nustatytą kriterijų suprantu taip, kad situacijos, kai veiklos rūšys laikomos „techniniu požiūriu <...> susijusiomis“, be kita ko, apima tokias, kai įrenginio visumai gali būti pakenkta, jeigu jis nebegalės gauti naudos iš perleistos veiklos²⁰.

18 2016 m. birželio 9 d. sprendimas (C-158/15, EU:C:2016:422, 30 punktas).

19 2016 m. birželio 9 d. Sprendimas *Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ* (C-158/15, EU:C:2016:422, 30 punktas).

20 Pažymėtina, jog iš esmės šis aiškinimas atitinka EBS siūlytąjį per teismo posėdį; per tą posėdį ji paaiškino, kad dviejų rūšių veiklą sieja techninis ryšys, jeigu vienai iš jų skirto įrenginio dalies sustabdymas užkerta kelią likusios įrenginio dalies veikimui.

3. Atvejo, prie kurio priskirtina pagrindinė byla, nustatymas

58. Akivaizdu, kad atsižvelgiant į pagrindinės bylos aplinkybes 1 poskirsnyje nurodytas atvejis nereikšmingas. *Granarolo* perleido EBS tik kogeneracinio įrenginio nuosavybę, o jos turimas leidimas išduotas šiam įrenginiui ir gamybos įmonei, kurios nuosavybės teisę ji išlaikė.

59. Šiuo atveju atsižvelgiant į Teisingumo Teismo turimą bylos medžiagą reikia išnagrinėti, ar *Granarolo* EBS perleista veikla yra „techniniu požiūriu <...> susijusi“ su kita įrenginio, dėl kurio pirmoji įmonė turi šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimą, vykdoma veikla, o tai turės patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

60. Šiuo klausimu Italijos vyriausybė tvirtina, jog atsižvelgiant į tai, kad EBS kogeneracinio įrenginio pagaminta energija skirta būtent *Granarolo* gamybos įmonei ir kad šie du įrenginiai fiziškai susieti, jų veikla yra „techniniu požiūriu <...> susijusi“.

61. *Granarolo* ginčija šį argumentą ir, kaip EBS ir Komisija, teigia, kad kogeneracinio įrenginio veikla nėra „techniniu požiūriu <...> susijusi“ su veikla, kurią ji vykdo gamybos įmonėje, ir neturi būti laikoma tiesiogiai su ja susijusia.

62. Pritariu pastarajai nuomonei.

63. Kaip nurodyta šios išvados 55 punkte, siekiant nuspręsti, kad veiklos rūšys yra „techniniu požiūriu <...> susijusios“, nepakanka, kad jos tam tikru būdu būtų susijusios, reikia nustatyti, kad perleista veikla yra įtraukta į perleidžiančiosios įmonės bendrą kitos veiklos techninį procesą.

64. Šiuo atveju iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, jog kogeneracinis įrenginys su *Granarolo* gamybos įmone susijęs tik dėl paskirstymo tinklo (t. y. kabelių), per kurį galima tiekti energiją.

65. Nors šis paskirstymo tinklas *Granarolo* užtikrina pirmumo teisę gauti EBS pagamintą energiją, jo nepakanka, siekiant nustatyti šių dviejų įrenginių techninį ryšį, nes, kaip konstatavo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, ši įmonė gali toliau vykdyti veiklą, net jeigu sutriktų ar būtų nutraukta kogeneracinio įrenginio veikla. Manau, kad ši konstatuota aplinkybė yra lemiamą.

66. Beje, šiuo klausimu iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nurodytų faktinių aplinkybių matyti, jog gamybos įmonė prijungta prie nacionalinio elektros energijos tinklo, o tai suteikia galimybę jai tiekti elektros energiją, net jeigu EBS tiekimas būtų netinkamas²¹.

67. Be to, toje įmonėje yra šiluminė elektrinė, kurią sudaro trys katilai. Anot *Granarolo*, jeigu šiai šiluminei elektrinei negalėtų būti tiekama kogeneracinio įrenginio šiluminė energija, šios elektrinės pakaktų visai gamybai reikiamai šiluminei energijai pagaminti.

68. Manau, jog šios aplinkybės rodo, kad kogeneracinio įrenginio šilumos ir elektros energijos gamybos veikla, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, nėra įtraukta į tokios gamybos įmonės, kokia yra *Granarolo* valdoma, bendrą techninį procesą. Be to, *Granarolo* įmonė galėjo sėkmingai veikti, kai įrenginys dar nebuvo pastatytas. Taigi, tai yra kitoks atvejis nei nagrinėtas dėl anglies šiluminės elektrinės byloje, kurioje priimtas Sprendimas *Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ*²², toje byloje ta elektrinė negalėjo vykdyti veiklos be prijungta konvejerio juosta iš sandėliavimo įrenginio tiekiamos anglies.

²¹ Pažymėtina ir tai, kad, anot *Granarolo* ir EBS, techniniu požiūriu EBS turi galimybę kogeneracinio įrenginio pagamintą elektros energiją tiesiogiai tiekti į nacionalinį elektros energijos tinklą.

²² 2016 m. birželio 9 d. sprendimas (C-158/15, EU:C:2016:422).

69. Šiomis aplinkybėmis esu įsitikinęs, kad tokioje nagrinėjamoje byloje, kaip pagrindinė, perleista veikla nėra „techniniu požiūriu <...> susijusi“ su gamybos įmonėje, kurios nuosavybės teisę išsaugojo perleidžiančioji įmonė, vykdoma veikla. Visų pirma, kaip teisingai pabrėžia EBS ir Komisija, šias veiklos rūšis apibūdinantis ryšys, kuris tikrai nėra techninis ryšys, atrodo, yra visiškai sutartinio pobūdžio.

70. Priešinga išvada reikštų, kad vien dėl prisijungimo prie elektros energijos tinklo visi elektros energijos paslaugų teikėjai vykdo veiklą, kuri yra „techniniu požiūriu <...> susijusi“ su jų klientų veikla, o tai lemtų jiems galimų priskirti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų supainiojimą ir ATLPS veikimas būtų neįmanomas²³.

71. Iš šių argumentų matyti, kad tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, tokiam *Granarolo* EBS perleistame kogeneraciniame įrenginyje vykdoma veikla neturi būti laikoma „techniniu požiūriu <...> susijusia“ su gamybos įmonės, kuri kaip *Granarolo* įmonė, gali toliau veikti be šio įrenginio, vykdoma veikla.

72. Taigi pagrindinėje byloje nagrinėjamas šios išvados 51 punkte aprašytas *antrasis atvejis*.

73. Beje, šiuo atveju, vien tai, kad techniniai mazgai iki perleidimo buvo laikomi sudarančiais vieną „įrenginį“, manau, nepaneigia išvados, kad po perleidimo egzistuoja du įrenginiai. Jeigu perleidžiančiosios įmonės ir perimančiosios įmonės veikla nėra techniniu požiūriu susijusi, perleista veiklą vykdyti leidžiantis techninis mazgas po perleidimo turi būti laikomas atskirtu nuo tų, kuriuose vykdoma perleidžiančiosios įmonės veikla.

74. Šiuo aspektu primintina, jog, remiantis Direktyvos 2003/87 3 straipsnio e punktu, jeigu nekyla klausimas, ar veikla „techniniu požiūriu <...> susijusi“ su įrenginyje vykdoma veikla, kaip teigia Čekijos vyriausybė, paprasčiausiai reikia nustatyti stacionarų techninį įrenginį, kuriame vykdoma viena ar daugiau šios direktyvos I priede nurodytų veiklos rūšių.

75. Pritariu generalinės advokatės J. Kokott nuomonei, pateiktai išvadoje byloje, kurioje priimtas Sprendimas *Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ*²⁴, kad sąvoka „techninis įrenginys“ neapibrėžta, todėl gali būti aiškinama lanksčiai.

76. Priešingai, nei teigia Italijos vyriausybė, iš Direktyvos 2003/87 3 straipsnio e punkto nematyti, kad suteikus dėl įrenginio pirmąjį leidimą įrenginio perimetras niekada negali būti išplėstas ar susiaurintas arba kad įrenginio konfigūracija niekada negali kisti.

77. Kitoks išaiškinimas lemtų tai, kad laikui bėgant nebūtų galima keisti dėl įrenginio išduotame pirmame leidime pateikto jo aprašymo, ir, manau, tai prieštarautų Direktyvos 2003/87 7 straipsnio pirmo sakinio formulavimui, pagal kurią gali būti keičiami įrenginio pobūdis, veikimas ir jo pajėgumai.

78. Manau, iš to išplaukia, kad techniniai įrenginiai, kurių veikla nėra „techniniu požiūriu <...> susijusi“, kai vienas iš jų perleidžiamas, turi būti laikomi atskirais įrenginiais²⁵, ir nesvarbu, kad pirmajame šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidime jie nurodyti kaip sudarantys vieną „įrenginį“.

23 Kraštutiniu atveju tokie argumentai lemtų tai, kad reikėtų nuspręsti, jog, pavyzdžiui, visos prie nacionalinio elektros energijos tinklo prisijungusios įmonės vykdo veiklą, kuri yra „techniniu požiūriu <...> susijusi“, bet akivaizdu, kad taip nėra.

24 C-158/15, EU:C:2016:139, 27 punktas.

25 Tačiau, jeigu pradinį įrenginį būtų sudaręs vienintelis „techninis įrenginys“ (o šiuo atveju taip nėra), neatmestina galimybė, kad po perleidimo techniškai išliktų vienas „įrenginys“, o šio įrenginio emisijos būtų paskirstytos perleidžiančiajai įmonei ir perimančiajai įmonei atsižvelgiant į jų atitinkamai kontroliuojamas to įrenginio dalis.

79. Tai pasakytina ir apie EBS kogeneracinį įrenginį ir *Granarolo* gamybos įmonę: jie turi būti laikomi ne sudarančiais vieną įrenginį, o dviem atskirais įrenginiais.

80. Kitame skirsnyje nagrinėsiu klausimą, ar tokio kogeneracinio įrenginio, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, emisijos po perleidimo vis dėlto gali būti toliau priskiriamos perleidžiančiajai bendrovei dėl to, kad tas emisijas jau apima jos turimas šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimas. Atsakysiu neigiamai ir nurodysiu, kad tik tokio įrenginio operatorius gali būti atsakingas už šias emisijas. Toliau nagrinėsiu, ar tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, bendrovė, kaip antai *Granarolo*, gali toliau būti laikoma tokio įrenginio „operatore“. Padarysiu išvadą, kad, mano nuomone, tik EBS vykdo šią užduotį.

C. Dėl būtinybės šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimą susieti su operatoriumi

81. Primintina, jog Direktyvos 2003/87 3 straipsnio f punkte nustatyta, kad „operatorius“ – tai bet koks asmuo, kuris „valdo ar kontroliuoja“ įrenginį arba, jeigu tai numatyta nacionalinės teisės aktuose, kuriam „dėl techninės įrenginio veiklos buvo suteikti sprendžiamieji ekonominiai įgaliojimai“.

82. Be to, kaip nurodyta šios išvados 31 punkte, ATLPS tikslas – skatinti taupiai ir ekonomiškai efektyviai mažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį. Nesiekama riboti sandorių, kuriuos gali sudaryti įmonės, valdančios į ATLPS taikymo sritį patenkančius įrenginius. Įrodymas yra tai, kad, kaip konstatuota šios išvados 49 punkte, Direktyvos 2003/87 7 straipsnio trečiame sakinyje aiškiai numatyta operatoriaus pasikeitimo galimybė.

83. Atsižvelgdamas į šį tikslą, kaip *Granarolo*, EBS ir Komisija, manau, jog šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimas gali būti išduotas tik įrenginiams ar jų dalims, kuriuos valdo leidimą turinti įmonė.

84. Kitoks aiškinimas, mano nuomone, prieštarautų Direktyvos 2003/87 tikslams, nes, kaip per teismo posėdį teisingai pabrėžė *Granarolo*, tai reikštų, kad leidimą galėtų gauti fizinis ar juridinis asmuo, kuris nebegalėtų kontroliuoti įrenginio emisijų. Atsižvelgiant į grėsmę, kad prireikus šios emisijos gali būti nekontroliuojamos ir apie jas gali būti tinkamai nepranešta, tai padarytų neigiamą poveikį ATLPS.

85. Be to, Italijos ir Čekijos vyriausybės pasiūlytas teiginys, kad leidimas sietinas su įrenginiu, o ne su operatoriumi, manau, klaidingas, nes, kaip per teismo posėdį teisingai nurodė Komisija, iš Direktyvos 2003/87 6 straipsnio 1 dalies aiškiai matyti, jog šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimas išduodamas, jeigu yra *operatorius*, gebantis stebėti emisijas ir apie jas pranešti²⁶.

86. Tos direktyvos, be kita ko, 6 straipsnio 2 dalyje išvardyti formalūs reikalavimai taip pat patvirtina, kad tik operatorius gali turėti šį leidimą²⁷. Visų pirma, remiantis šia nuostata leidimo išdavimas, be kita ko, siejamas su operatorių pareigos iki einamųjų kalendorinių metų balandžio 30 d. atsisakyti apyvartinių taršos leidimų skaičiaus, atitinkančio visas jų emisijas per praėjusius kalendorinius metus, vykdymu²⁸. Šios pareigos ir šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimo sąsaja, manau, patvirtina, kad jokia kita įmonė, išskyrus operatorių, turintį pareigą atsisakyti apyvartinių taršos leidimų, negali būti tokio leidimo turėtoja²⁹.

²⁶ Pažymėtina, jog šios direktyvos 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad leidimą išmesti šiltnamio efektą sukeliančias dujas galima taikyti *vienam arba keliems* toje pačioje vietoje to paties operatoriaus eksploatuojamiems įrenginiams. Todėl manau, jog ne būtinybė turėti po leidimą kiekvienam „įrenginiui“, o veikiau galimybė šį leidimą susieti su fiziniu ar juridiniu asmeniu, gebančiu stebėti emisijas ir apie jas pranešti, yra svarbesnė pagal šios direktyvos nuostatas, reglamentuojančias tokio leidimo išdavimo sąlygas.

²⁷ Šie reikalavimai apima, be kita ko, būtinybę tame leidime nurodyti *operatoriaus* pavadinimą ir adresą.

²⁸ Šiuo klausimu žr. 2016 m. liepos 28 d. Sprendimą *Vattenfall Europe Generation* (C-457/15, EU:C:2016:613, 30 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

²⁹ Be to, pažymėtina, kad, nors, kaip tvirtina Italijos vyriausybė, iš tikrųjų įrenginio įtraukimą į ATLPS iš esmės lemia jo struktūrinės charakteristikos, kaip antai vykdomos veiklos pobūdis, bendras nominalus šiluminis našumas ir emisijų kiekis, vis dėlto šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimo išdavimui svarbios ir kitos būtinos sąlygos, išvardytos Direktyvos 2003/87 6 straipsnyje.

87. Direktyvos 2003/87 4 straipsnio formuluotė, atrodo, patvirtina šį aiškinimą. Tame straipsnyje nustatyta, kad valstybės narės užtikrina, kad nuo 2005 m. sausio 1 d. joks įrenginys nevykdytų šios direktyvos I priede nurodytos veiklos, kurią vykdant išmetamos su ja susijusios šiltnamio efektą sukeliančios dujos, jeigu *įrenginio operatorius* neturi kompetentingos institucijos išduoto leidimo arba jeigu įrenginiui netaikomi ATLPS reikalavimai³⁰.

88. Iš nurodytų nuostatų darytina išvada, kad šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimas gali būti išduotas tik įrenginiams ar jų dalims, kuriuos leidimą turinti įmonė valdo ir kuriuos ji gali stebėti ir pranešti apie jų emisijas.

89. Nemanau, kad kitokių rezultatų gali lemti Čekijos vyriausybės argumentas, kad Direktyva 2003/87/ES turi būti aiškinama atsižvelgiant į kitų pramonės atliekas reglamentuojančių direktyvų nuostatas, konkrečiau kalbant, į Direktyvos 2010/75/ES³¹ 4 straipsnio 3 dalį.

90. Ši vyriausybė mano, jog taikant Direktyvą 2003/87 reikia atsižvelgti į tai, kad, remiantis Direktyvos 2010/75 4 straipsnio 3 dalimi, atskiras to paties įrenginio dalis gali valdyti keli operatoriai. Anot tos vyriausybės, tai, kad to paties įrenginio dalis eksploatuoja keli operatoriai nereiškia, kad tai vienas įrenginys. *A fortiori* šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimo išdavimas nepriklauso nuo vieno operatoriaus egzistavimo.

91. Vis dėlto šis argumentas nedaro įtakos tam, kad, kaip matyti iš primintų nuostatų, šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimas gali būti išduodamas, tik jeigu yra operatorius, gebantis stebėti tokio įrenginio emisijas ir apie jas pranešti. Be to, iš tų nuostatų tikrai neišplaukia, kad tokį leidimą gali turėti asmuo, nevaldantis įrenginio, dėl kurio tas leidimas išduotas.

92. Bet kuriuo atveju tas argumentas susijęs su situacija, kai vieną įrenginį valdo keli operatoriai, o, kaip matyti iš šios išvados B skirsnio, šioje byloje tokia situacija nenagrinėjama³². Todėl manau, kad Čekijos vyriausybės pasiūlytas variantas nereikšmingas.

93. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, manau, jog kogeneracinio įrenginio emisijos gali būti priskirtos ankstesniam savininkui, tik jeigu jas jau apima jam išduotas šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimas. Jos gali būti priskirtos tik šio įrenginio operatoriui, t. y. asmeniui, kuris pajėgus šias emisijas stebėti, apie jas pranešti ir yra už jas atsakingas.

30 Be to, Direktyvos 2003/87 11 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad „[v]alstybės narės privalėtų užtikrinti, kad tam tikrą veiklą vykdantys ūkio subjektai turėtų leidimą šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijai ir kad jie stebėtų su ta veikla susijusių nustatytų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas ir praneštų apie jas“ (pasviruoju šriftu išskirta mano).

31 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės) (OL L 334, 2010, p. 17). Pažymėtina, jog šios direktyvos 3 straipsnio 3 dalyje sąvoka „įrenginys“ beveik tapati Direktyvos 2003/87 3 straipsnio e punkte apibrėžtai sąvokai. Komisija šį dalinį tapatumą pabrėžė Pranešime Europos Parlamentui pagal EB sutarties 251 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą dėl Tarybos priimtos bendros pozicijos dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, nustatančios šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 96/61/EB ((SEC (2003)364 *final*), jis prieinamas šiuo interneto adresu: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FR/TXT/?uri=CELEX%3A52003SC0364>); konkrečiau kalbant, šio pranešimo 3.2.4 punkto „Tarybos padaryti iš dalies pakeisto pasiūlymo papildomi daliniai pakeitimai“ šeštoje dalyje. Be to, remiantis Direktyvos 2003/87 8 straipsniu, valstybės narės imasi „priemonių, būtinų užtikrinti, kad <...> išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio leidimo išdavimo sąlygos ir tvarka būtų derinamos su [Direktyvoje 2010/75] numatytais leidimo išdavimo sąlygomis ir tvarka“.

32 Bet kuriuo atveju manau, jog kelių to paties įrenginio dalių skirtingų operatorių buvimas įmanomas tiek pagal Direktyvą 2003/87, tiek pagal Direktyvą 2010/75. Žinoma, sąvoka „operatorius“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2003/87 3 straipsnio f punktą, skiriasi nuo antrosios direktyvos 3 straipsnio 15 dalyje pateiktos sąvokos, nes, kaip per teismo posėdį priminė Komisija, pastarojoje nuostatoje nurodytas „fizinis ar juridinis asmuo, kuris eksploatuoja <...> visą įrenginį <...> arba tokio įrenginio dalį“, todėl nenustatytas ribojimas, kad tik tas asmuo, kuris „valdo ar kontroliuoja įrenginį“ (pasviruoju šriftu išskirta mano). Vis dėlto Direktyvos 2003/87 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „kompetentinga institucija išduoda šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimą, kuriuo suteikiamas įgaliojimas iš viso įrenginio arba jo dalies išmesti šiltnamio efektą sukeliančias dujas“ (pasviruoju šriftu išskirta mano).

D. Dėl operatoriaus nustatymo

94. Tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos šioje byloje, nematau, jog iš *Granarolo* ir EBS siejančių sutartinių sąlygų matyti, kad *Granarolo* išlaiko tokią kogeneracinio įrenginio kontrolę, kad toliau būtų jo „operatorė“ ir kad šio įrenginio emisijos galėtų toliau būti jai priskiriamos, nepaisant savininkės pasikeitimo.

95. Primintina, jog, anot *Granarolo* ir EBS, dėl kogeneracinio įrenginio nuosavybės teisės perdavimo visiškai išnyko *Granarolo* vykdoma šio įrenginio kontrolė.

96. Italijos vyriausybė atmeta šį argumentą ir mano, jog *Granarolo* toliau valdo tą įrenginį. Tas įrenginys toliau priklauso nuo *Granarolo* gamybos įmonės energijos poreikių, nes EBS išsipareigojo 12 metų jai tiekti šio įrenginio veikimui reikiamą energiją, *Granarolo* suteikė šio įrenginio atpirkimo teisės pirmumą ir sutiko, kad jokie priežiūros ar taisymo darbai nebūtų atliekami be *Granarolo* leidimo.

97. Dėl šio aspekto šios išvados 32–36 punktuose jau nurodyta, kad iš *Granarolo* ir EBS sutartų sąlygų matyti, jog tik EBS turi įgaliojimus padidinti ar sumažinti visą kogeneracinio įrenginio pagaminamos energijos kiekį.

98. *Granarolo* turima atpirkimo teisė, kaip ir būtinybė gauti šios bendrovės išankstinį leidimą prieš vykdant darbus su šiuo įrenginiu, visiškai neriboja tų įgaliojimų.

99. Teisingumo Teismo turimoje bylos medžiagoje nenurodyta kitų faktinių aplinkybių, iš kurių būtų galima nuspręsti, kad *Granarolo* toliau valdo tą įrenginį.

100. Manau, jog šių argumentų pakanka (o tai turės patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas) padaryti išvada, kad *Granarolo* negali stebėti pagrindinėje byloje nagrinėjamo kogeneracinio įrenginio emisijų ir kad ji negali būti laikoma „operatorė“, kuriai šios emisijos turi būti priskiriamos. Manau, tik EBS atitinka šios užduoties vykdymui keliamus reikalavimus.

E. Tarpinė išvada

101. Mano nuomone, iš nurodytų aplinkybių matyti, kad kogeneracinis įrenginys ir gamybos įmonė, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, neturi būti laikomi sudarančiais vieną „įrenginį“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2003/87 3 straipsnio e punktą.

102. Pirmiausia šiuo klausimu manau, jog kogeneraciniame įrenginyje vykdoma veikla, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, nėra „techniniu požiūriu <...> susijusi“ su gamybos įmonės, kuri, kaip valdomoji *Granarolo*, prijungta prie nacionalinio elektros tinklo ir gali toliau veikti, net jeigu šio įrenginio veikla bus nutraukta, veikla.

103. Be to, jeigu iš perleidžiančiosios įmonės ir perimančiosios įmonės sutartinių sąlygų ar kitų faktinių aplinkybių nematyti, kad perleidžiančioji įmonė išlaiko tokią to įrenginio kontrolę, kad ji išlieka jo „operatorė“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2003/87 3 straipsnio f punktą (neatrodo, kad pagrindinėje byloje taip yra), tik perimančioji įmonė turi būti pripažinta atitinkančia šiai uždučiai vykdyti keliamus reikalavimus, todėl yra pajėgi stebėti to įrenginio emisijas ir apie jas pranešti. Vadinasi, šių išmetamų teršalų negalima priskirti perleidžiančiajai bendrovei, todėl jie turėtų būti pašalinti iš jos šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimo, neatsižvelgiant į tai, ar kogeneracinis įrenginys, iš kurio jie buvo kilę, prieš perleidimą turėjo būti laikomi vienu ir tas pačiu įrenginiu su jo gamybos įmone.

F. Dėl „jungimo taisyklės“ suderinamumo (trečiasis prejudicinis klausimas)

104. Toliau paaiškinsiu priežastis, dėl kurių manau, jog Direktyvos 2003/87 I priedo 3 punkte nustatytai „jungimo taisyklei“ neprieštarauja tai, kad tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, atsižvelgiant į tai, kad kogeneracinio įrenginio bendras šiluminis našumas nesiekia 20 MW, *Granarolo* EBS perleistos veiklos emisijos nepatenka į šios direktyvos materialinę taikymo sritį.

105. Mano nuomone, toks rezultatas visiškai nerodo ATLPS taisyklių vengimo – piktnaudžiavimo jomis, bet jis kyla iš teisės aktų leidėjo aiškaus noro nustatyti *de minimis* taisyklę ir į Direktyvos 2003/87 materialinę taikymo sritį įtraukti tik įrenginius, kurių bendras šiluminis našumas viršija 20 MW.

106. Šiuo klausimu konstatuoju, kad, *prima*, „jungimo taisykle“ nesiekama nei ūkio subjektams drausti perleisti įrenginius tretiesiems asmenims, nei padaryti taip, kad visi įrenginiai, kuriuose vyksta „kuro deginimas“, būtų kiek galima įtraukti į ATLPS³³. Priešingai, iš jos formuluotės matyti, jog ji taikoma siekiant „nuspręsti dėl įrenginio įtraukimo į ATLPS“, o tai reiškia, kad egzistuoja būtent tokios situacijos, kuriose įrenginys neatitinka reikalavimų, kad jam būtų taikoma ATLPS³⁴.

107. *Antra*, galimybė, kad perleisto įrenginio emisijoms nebūtų taikoma ATLPS, neturėtų būti suprantama taip, kad ja siekiama skatinti įrenginių, kuriems taikoma ATLPS, operatorius skaidyti tuos įrenginius, kad jie perleistų nuosavybę tokiam kontroliuojamam ar asocijuotam įmonių skaičiui, kurio reikia, kad nė vienas įrenginys neviršytų 20 MW ribos.

108. Šiuo klausimu iš šios išvados D skirsnio matyti, jog, jeigu, nepaisant savininko pasikeitimo, iš šalių sutartinių sąlygų ar kitų faktinių aplinkybių išplaukia, kad perleidžiančioji įmonė toliau valdo vieną ar kelis techninius įrenginius, kuriuose vykdoma perleista veikla, ši įmonė gali būti pripažinta ir toliau atsakinga už atitinkamas emisijas. Todėl prireikus gali būti toliau taikoma jungimo taisyklė, kaip buvo daroma prieš perleidžiant.

109. Manau, jog šio argumento pakanka tam, kad nebūtų pripažinta ATLPS vengimo, t. y. sukčiavimo ja, ir būtų apsaugotos ūkio subjektų laisvė pasirinkti teisėtus jų veiklos organizacinius sprendimus ir sutarties šalių autonomija.

110. *Trečia*, neaišku, dėl kokių priežasčių operatorius, kaip antai *Granarolo*, galėtų padidinti emisijas, dėl kurių prieš tai jam išduotas leidimas, kad atsižvelgtų į jo zonoje pastatyto naujo techninio įrenginio, techniškai nesusijusio su kita jo veikla, emisijas³⁵, bet po to įrenginio perleidimo trečiajam asmeniui negalėtų pašalinti atitinkamų emisijų iš savo šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimo vien dėl to, kad buvo ankstesnis to įrenginio operatorius.

³³ Kaip pabrėžia *Granarolo*, Komisija 2010 m. kovo 18 d. Dokumente „Guidance on the interpretation of Annex I of the ES ETS Directive (excl. aviation activities)“ ([Direktyvos 2003/87] I priedo aiškinimo gairės (išskyrus aviacijos veiklą)), p. 16, nurodė, kad „jungimo taisykle“ siekiama vienodai vertinti tokio paties pajėgumo įrenginius, net jeigu vieno jų veikla vykdoma per daugybę mažų gamybos įrenginių, o kito, priešingai, per vieną didelį įrenginį. Nuoroda į interneto adresą, kuriuo prieinamas šis dokumentas, pateikta šios išvados 17 išnašoje.

³⁴ Bet kuriuo atveju primintina, jog Direktyvos 2003/87 27 straipsnio 1 punkte (susijusiame su vadinamąja „mažai teršiantiems subjektams taikoma tvarka“) nustatyta, kad tam tikromis sąlygomis valstybės narės į ATLPS gali neįtraukti įrenginių, nors jų nominalus šiluminis našumas viršija 20 MW, bet jis mažesnis kaip 35 MW. Vadinasi, net pritaikius šios direktyvos I priedo 3 punkte nustatytą „jungimo taisyklę“ po perleidimo ir pripažinus, kad yra tik vienas įrenginys, apimantis perleistą veiklą ir perimančiosios įmonės veiklą, nepaisant viso šito, tokiam įrenginiui gali būti netaikoma ATLPS.

³⁵ Žr. šios išvados 16 punktą.

111. Tuomet jo padėtis nesiskirtų nuo kito ūkio subjekto, kuris nesant jokio išankstinio ryšio su techniniu įrenginiu nuspręstų sudaryti energijos tiekimo sutartį su tuo pačiu trečiuoju asmeniu, padėties. Be to, šiuo atveju pažymėtina, jog, nors EBS pati pastatė kogeneracinį įrenginį netoli *Granarolo* gamybos įmonės, užuot jį nusipirkusi iš pastarosios bendrovės, iš pradžių tokiam įrenginiui netaikyta ATLPS, nes jis neviršijo 20 MW ribos³⁶.

112. *Galiausiai* primintina, jog bendras ATLPS tikslas – sumažinti visą šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų kiekį. Šį tikslą būtų galima geriau pasiekti, jeigu, kaip pagrindinėje byloje tai mėgina padaryti *Granarolo* ir EBS, būtų galimybė perleisti elektros ir šilumos energijos gamybai skirtą įrenginį toje srityje besispecializuojančiai įmonei, gebančiai kaip įmanoma veiksmingiausiai kontroliuoti šio įrenginio emisijas.

V. Išvada

113. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui taip atsakyti į *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacijaus regiono administracinis teismas, Italija) pateiktus klausimus:

1. 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB, nustatančios šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 96/61/EB, iš dalies pakeistos 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/29/EB, 3 straipsnio e punktas turi būti aiškinamas taip, kad kogeneracinis įrenginys ir gamybos įmonė, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, jų bendram operatoriui perleidus kogeneracinį įrenginį kitam operatoriui, neturi būti laikomi sudarančiais vieną „įrenginį“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.
2. Tokio kogeneracinio įrenginio veikla nėra „techniniu požiūriu <...> susijusi“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2003/87, iš dalies pakeistos Direktyva 2009/29, 3 straipsnio e punktą, su tokios gamybos įmonės, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuri prisijungusi prie nacionalinio elektros energijos tinklo ir gali toliau veikti, net jeigu kogeneracinis įrenginys nustos veikti, veikla.
3. Tai, kad tokio kogeneracinio įrenginio, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, bendras nominalus šiluminis našumas neviršija Direktyvos 2003/87, iš dalies pakeistos Direktyva 2009/29, I priede nurodytos 20 MW ribos ir šiam įrenginiui netaikoma apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema po to, kai pirmasis operatorius jį perleido antrajam operatoriui, nėra šios direktyvos I priedo 3 punkte nustatytos jungimo taisyklės vengimas piktnaudžiaujant.

³⁶ Pavyzdžiui, *Granarolo* pažymi, jog kitame jai priklausančiame pramonės objekte (kitame nei Vernatės Pasturago) jos kogeneracinis įrenginys buvo sustabdytas, o EBS netoli tame objekte esančios gamybos įmonės pastatė naują kogeneracinį įrenginį. Tai, kad dėl šio įrenginio EBS ir *Granarolo* sudarė energijos tiekimo sutartį, nelėmė atitinkamų emisijų priskyrimo pastarajai bendrovei.